

Анонимизиран текст

Превод

C-763/22 - 1

Дело C-763/22

Преюдициално запитване

Дата на постъпване в Съда:

16 декември 2022 г.

Запитваща юрисдикция:

Tribunal judiciaire de Marseille (Франция)

Дата на акта за преюдициално запитване:

14 декември 2022 г.

Обвинител в наказателното производство:

Procureur de la République

Обвиняем:

ОР

Cour d'Appel d'Aix-en-Provence (Апелативен съд Екс-ан-Прованс)

Tribunal judiciaire de Marseille (Първоинстанционен съд Марсилия)

[...] РЕШЕНИЕ ПО НАКАЗАТЕЛНО ДЕЛО

В открито съдебно заседание на Tribunal Correctionnel de Marseille (Наказателен съд Марсилия) на **ЧЕТИРИНАДЕСЕТИ ДЕКЕМВРИ ДВЕ ХИЛЯДИ ДВАДЕСЕТ И ВТОРА ГОДИНА,**

на съвещание след съдебните прения, проведени на 2 декември 2022 г. [...],

разгледа дело

със СТРАНИ:

PROCUREUR DE LA REPUBLIQUE (ПРОКУРОР НА РЕПУБЛИКАТА) при този съд, протестиращ и обвинител,

И

Обвиняем

Име: **ОР**

[...]

Гражданство: френско

[...]

Понастоящем задържан в Пенитенциарно заведение Мадрид 5 Сото дел Реал (Испания)

Наказателноправен статут: поставен под съдебен контрол

- Заповед за издирване от 25/01/2012 г.
- Заповед за задържане от 26/09/2012 г.
- Постановление за поставяне под съдебен контрол от 20/09/2013 с парична гаранция в размер на 4000 EUR, 400 EUR от които трябва да бъдат заплатени без право на възстановяване
- Неподлежаща на възстановяване парична гаранция, заплатена на 20/09/2013 г.
- Разпореждане за освобождаване от 20/09/2013 г.
- заплатени 1100 EUR
- Продължаване на срока на поставянето под съдебен контрол от 19/01/2016 г.
- Продължаване на срока на поставянето под съдебен контрол със съдебен акт от 18/06/2021 г.
- Заповед за задържане на основание член 410-1 от СРР (Наказателно-процесуален кодекс, наричан по-нататък „НПК“) от 03/06/2022 г.

не се явява и е представяван в съдебното заседание от [защитниците си],

Обвинен за:

2

Анонимизиран текст

УЧАСТИЕ В ОРГАНИЗИРАНА ПРЕСТЪПНА ГРУПА С ЦЕЛ ПРИГОТОВЛЕНИЕ ЗА ИЗВЪРШВАНЕ НА ПРЕСТЪПЛЕНИЕ, ЗА КОЕТО СЕ ПРЕДВИЖДА НАКАЗАНИЕ НЕ ПО-МАЛКО ОТ 5 ГОДИНИ ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА

ДЪРЖАНЕ С ЦЕЛ ИЗМАМА НА ПОДПРАВЕН АДМИНИСТРАТИВЕН ДОКУМЕНТ, С КОЙТО СЕ УДОСТОВЕРЯВА ПРАВО, САМОЛИЧНОСТ ИЛИ КАЧЕСТВО, ИЛИ СЕ ПРЕДОСТАВЯ РАЗРЕШЕНИЕ

ИЗПОЛЗВАНЕ НА ПОДПРАВЕН АДМИНИСТРАТИВЕН ДОКУМЕНТ, С КОЙТО СЕ УДОСТОВЕРЯВА ПРАВО, САМОЛИЧНОСТ ИЛИ КАЧЕСТВО, ИЛИ СЕ ПРЕДОСТАВЯ РАЗРЕШЕНИЕ

ПРИДОБИВАНЕ НА КОМПЮТЪРНО ОБОРУДВАНЕ, ИНСТРУМЕНТ, ПРОГРАМА ИЛИ ДАННИ, РАЗРАБОТЕНИ ИЛИ ПРИСПОСОБЕНИ ЗА ПОДПРАВЯНЕ НА ПЛАТЕЖНИ ИНСТРУМЕНТИ (БЕЗНАЛИЧНИ ПАРИ)

ДЪРЖАНЕ НА КОМПЮТЪРНО ОБОРУДВАНЕ, ИНСТРУМЕНТ, ПРОГРАМА ИЛИ ДАННИ, РАЗРАБОТЕНИ ИЛИ ПРИСПОСОБЕНИ ЗА ПОДПРАВЯНЕ НА ПЛАТЕЖНИ ИНСТРУМЕНТИ (БЕЗНАЛИЧНИ ПАРИ)

СЪДЕБНИ ПРЕНИЯ

[...]. [Протичане на съдебните прения — процесуални съображения]

*

Като взе предвид, че със съставен от Procureur de la République (прокурора) протокол за призоваване на лице с неизвестно местоживееие с дата 04/08/2022 г. ОР е призован да се яви в днешното съдебно заседание в съответствие с разпоредбите на членове 551 и 559 от НПК.

ОР не се явява, но е редовно представляван от защитника си, който има пълномощно; съдът следва да се произнесе по отношение на него при условията на състезателно производство в приложение на разпоредбите на член 411, алинеи 1 и 2 от НПК.

Той е обвинен:

За това, че през май 2011 г., във всеки случай през период, за който давността не е изтекла, във ФРАНЦИЯ и в РУМЪНИЯ е държал оборудване, инструменти, компютърни програми или всякакви други данни, разработени или специално пригодени за изготвяне на неистински платежни карти или на карти за теглене на пари от банкомат или за подправяне на такива карти,

за деяния, предвидени и наказуеми съгласно членове L 163-4-1, L 163-5, L163-6 от Code monétaire et financier (Паричен и финансов кодекс) (natinf [индекс за характера на престъплението] 23792, 23793),

за това, че в периода от май 2010 г. до януари 2012 г., във всеки случай през период, за който давността не е изтекла, в МАРСИЛИЯ и на територията на страната, е участвал в група, образувана или в сговор, създаден с цел приготвяне, характеризиращо се с едно или повече деяния от състава на едно или няколко престъпления, наказуеми с не по-малко от пет години лишаване от свобода, в случая престъпленията производство, придобиване, прехвърляне, предлагане или предоставяне, държане на оборудване, инструменти, компютърни програми или всякакви данни, разработени или специално пригодени за изготвяне на неистински платежни карти или карти за теглене на пари от банкомат или за подправяне на такива карти; за изготвяне на неистински платежни карти или на карти за теглене на пари от банкомат или за подправяне и използване на такива карти,

за деяния, предвидени и наказуеми съгласно членове 450-1, 450-3, 450-4 от Code pénal (Наказателен кодекс, наричан по-нататък „НК“) (natinf 23002),

за това, че в периода от ноември 2011 г. до януари 2012 г. във ФРАНЦИЯ и в ТАЙЛАНД е държал подправен административен документ, в случая паспорт на името на SY,

за деяния, предвидени и наказуеми по членове 441-3, 441-10, 441-11 от НК (natinf 11641),

за това, че в периода от ноември 2011 г. до януари 2012 г. е използвал във ФРАНЦИЯ и в ТАЙЛАНД подправен административен документ в случая паспорт на името на SY,

деяния, предвидени и наказуеми съгласно членове 441-2, 441-9, 441-10, 441-11 от НК (natinf 496).

Делото на ОР е насрочено за разглеждане пред Tribunal correctionnel (наказателен съд) за придобиването и държането на оборудване, предназначено за подправяне на платежни карти и за участие в организирана престъпна група, която се занимава с подправяне на платежни карти в периода 2010—2012 г.

Когато делото му е трябвало да се гледа през септември 2021 г., защитникът му съобщава, че ОР е разпитан и задържан поради издадена от швейцарските органи заповед за задържането му, във връзка с която очевидно е отправено искане за екстрадиция.

Разпоредено е разделяне на делата, за да може да се изясни неговото положение и да му се даде възможност да бъде съден присъствено.

Първото отлагане на делото за 17 декември 2021 г. позволява да се установи, че положението е непроменено и на 3 юни 2022 г., тоест близо една година

след първото насрочване на делото, защитникът на ОР обяснява, че положението не се е променило и че ОР не желае да бъде екстрадиран в ШВЕЙЦАРИЯ, а да бъде репатриран във ФРАНЦИЯ, по-конкретно за да даде обяснения във връзка с това дело.

Тъй като обвиненото лице отново не се явява на последното посочено по-горе съдебно заседание, но не е упълномощил и защитника си да го представлява, съдът решава да приложи член 410-1 от НПК, който позволява при неявяване на подсъдимия пред наказателния съд да се издаде заповед за принудително довеждане или заповед за задържане, за да се осигури принудително явяването на подсъдимия пред съда.

Всъщност, тъй като съдът отлага това дело от повече от шест месеца, е важно да се направи необходимото това особено старо дело (постановление за предаване на съд пред Tribunal correctionnel от 2016 г.) да бъде решено, поради което при настоящото му състояние единственото разрешение е било да се издаде заповед за арест на ОР, за да може той да се яви пред съда във ФРАНЦИЯ и да бъде съден по това дело, като се подчертае, че ако той не се яви, това не може да му се вмени във вина, и че се има предвид желанието му да се яви и даде обяснения.

Наказателният съд обаче узнава от определение на Централен наказателен съд № 5 Мадрид от 2 септември 2022 г., че с решение на испанския Министерски съвет е дадено предимство на искането за екстрадиция, отправено от швейцарското правителство, и поради това не се предвижда изпълнение на европейската заповед за арест, издадена от френските съдебни органи.

Всъщност член 57 от испанския закон 23/2014 за взаимното признаване на съдебни решения гласи, че при конкуренция между европейска заповед за арест и предаване и искане за екстрадиция, отправено от трета държава, испанският съдебен орган спира производството и изпраща всички документи на Министерството на правосъдието, като на свой ред министърът на правосъдието поставя въпроса пред Министерския съвет.

Отбелязва се впрочем, че срещу това решение, което следователно предоставя компетентност за произнасяне по мярката за процесуална принуда, която да бъде изпълнена, на правителствен орган, изглежда не е предвиден никакъв способ за защита.

В съдебното заседание на 2 декември 2022 г. защитниците на ОР са поискали от наказателния съд да отправи до Съда на ЕС следния преюдициален въпрос: **„Допуска ли Рамково решение 2002/584/ПВР на Съвета от 13 юни 2002 година относно европейската заповед за арест и процедурите за предаване между държавите членки възможността законодателството на държава членка да предоставя на правителствен орган компетентността за вземане на решение — при конкуриращи се**

европейска заповед за арест и отправено от трета държава искане за екстрадиция — кой от двата акта трябва да бъде приведен в изпълнение, без да е предвидена възможност за обжалване?“.

Ministère Public (Прокуратура) не отрича създаденото по този начин от функционирането на испанските институции затруднение, но счита, че въпросът не трябва да се поставя от настоящата юрисдикция, която няма легитимен интерес в рамките на делото; от юрисдикцията се иска да присъедини това инцидентно искане към съществуващото на делото и да се произнесе.

Член 267 от Договора за функционирането на Европейския съюз гласи, че Съдът на Европейския съюз е компетентен да се произнася преюдициално относно:

- а) тълкуването на настоящия договор;
- б) валидността и тълкуването на актовете на институциите, органите, службите или агенциите на Съюза.

Когато такъв въпрос бъде повдигнат пред юрисдикция в държава членка, тази юрисдикция би могла, ако счита, че по този въпрос е необходимо решение, за да бъде постановено нейното решение, да поиска от Съда на Европейския съюз да се произнесе.

Когато такъв въпрос е повдигнат по всящо дело пред национална юрисдикция на дадена държава, чиито решения не подлежат на обжалване съгласно националното право, тази юрисдикция е длъжна да сезира Съда на Европейския съюз.

Ако такъв въпрос бъде повдигнат по всящо дело пред национален съдебен орган във връзка със задържано лице, Съдът на Европейския съюз се произнася в най-кратък срок.

В случая е важно да се определи дали в конкретния случай този наказателен съд е легитимиран да отправи въпрос относно институционалната организация на страна, различна от неговата, и дали подобен въпрос е от значение за делото, с което е сезиран.

Всъщност повдигнатият въпрос безспорно се отнася до проблем, който не спада пряко към френската, а към испанската организация на съдебната система, доколкото организацията на тази страна предвижда, че в случай на искане за привеждане в изпълнение на заповед за арест, и в частност когато тя се конкурира с друга мярка за процесуална принуда, изборът на мярката, която да се ползва с предимство, не е от компетентността на съдебния орган, а на испанския Министерски съвет.

В случая трябва да се подчертае, че фактите, по които е сезиран съдът, са настъпили много отдавна и той е сезиран през януари 2016 г. — датата, от която ОР чака възможност да се яви пред съда, за да даде обяснения.

Задържан във връзка с искане за екстрадиция, отправено от швейцарските органи, той не е могъл да се яви пред съда при първото насрочване на делото.

Главната цел на издадената заповед за арест е била да се позволи неговото явяване, тъй като той винаги е посочвал, че иска да даде обяснения и поради това не е искал да упълномощава защитниците си, което е един от аспектите на правото на всеки подсъдим да участва лично във провеждания срещу него процес.

Целта на последователните отлагания на делото е била да се изясни положението и да се даде възможност за изслушване на ОР по деянията, за които е обвинен, като за съда е било невъзможно да се произнесе, докато положението на ОР не бъде окончателно изяснено с оглед на двете издадени по отношение на него заповеди за принудително довеждане, следователно е легитимно да се изчака страната, в която е бил задържан ОР, да се произнесе в полза на привеждане в изпълнение с предимство на единия или на другия акт и съответно, по това дали да се изпълни или не издадената от настоящия наказателен съд европейска заповед за арест.

В случая обаче испанската институционална организация възлага разрешаването на затруднението не на съдебен орган, а на орган на изпълнителната власт, испанския Министерски съвет, да вземе това решение – което изглежда в противоречие с Рамково решение на Европейския съвет от 13 юни 2002 г. и по-специално с членове 6 и 7 от него, тъй като в него са посочени единствено съдебните органи, независимо дали във връзка с издаването или изпълнението на европейска заповед за арест, и тъй като според европейския текст целта, преследвана само от изпълняващ съдебен орган, изглежда в състояние да разреши този спор.

От така приетото от испанските органи решение обаче в действителност зависи възможността за френските съдилища да съдят ОР, тъй като без изпълнение на европейската заповед за арест съдът е лишен от възможността да осигури личното явяване на подсъдимия пред него и следователно да правораздава; поради това не е точно да се счита, че tribunal correctionnel (наказателен съд) не е имал необходимата легитимност, за да постави формулирания от защитниците на ОР преюдициален въпрос, при положение че е нахърнена самата възможност подсъдимият да бъде съден и се поставя въпросът за условията на неговото лично явяване.

С други думи, френският съдебен орган има интерес да приеме, че условията, при които той може да съди подсъдим, който понастоящем е подчинен на решението на испанските правителствени органи дали да

приведат в изпълнение заповедта за арест срещу ОР, вследствие на което е съществено да се установи дали приложената от испанските органи процедура е в съответствие или не с условията на Рамковото решение от 13 юни 2002 г.

Също така и по силата на член 267 от Договора за функционирането на Европейския съюз, тъй като приема, че поставеният въпрос е важен и има значение по настоящото дело, съдът решава да отправи преюдициалния въпрос до Съда на Европейския съюз съгласно разпоредбите на Рамково решение на Съвета от 13 юни 2002 г., като счита, че член 57 от испанския закон 23/2014 относно взаимното признаване на съдебни решения в Европейския съюз, с който се предоставя компетентност на Министерския съвет да преценява дали европейска заповед за арест или искане за екстрадиция следва да получи предимство, зависи от отговора на въпроса с оглед на общите европейски разпоредби, които се налагат с предимство на държавите — членки на Европейския съюз.

[...]

ПОРАДИ ИЗЛОЖЕНИТЕ СЪОБРАЖЕНИЯ:

Съдът в открито заседание, като първа инстанция и при условията на състезателност по отношение на ОР,

Преди да се произнесе по същество,

ПОСТАНОВИ, че следва да се отправи преюдициален въпрос;

ОПРЕДЕЛИ да бъде отправен до Съда на Европейския съюз следният въпрос:

„Допуска ли Рамково решение 2002/584/ПВР на Съвета от 13 юни 2002 година относно европейската заповед за арест и процедурите за предаване между държавите членки възможността законодателството на държава членка да предоставя на правителствен орган компетентността за вземане на решение — при конкуриращи се европейска заповед за арест и отправено от трета държава искане за екстрадиция — кой от двата акта трябва да бъде приведен в изпълнение, без да е предвидена възможност за обжалване?“.

[...]